Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

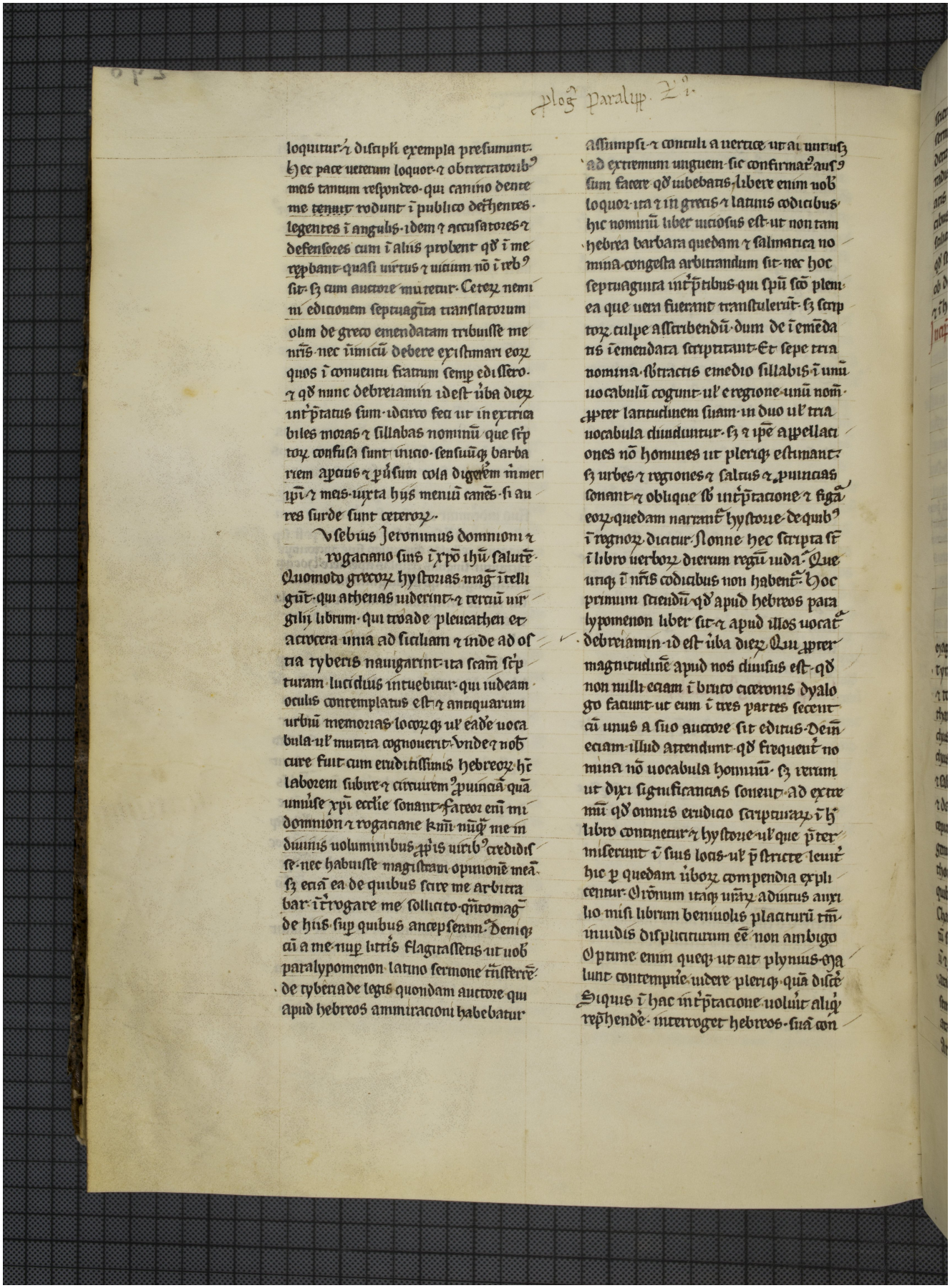

Prolog Paralip. Liber I.

loquitur. et discipli exempla presumunt.
Hec pace uetrum loquor. et obtrectatorib
mas tantum respondeo. qui camino dente
me tenuit rodunt in publico dehentes.
legentes in angulis. idem et accusatores et
defensores cum in alius probent qd in me
reprehbant quasi uirtus et uitium nō in reb
sit. sz cum auctore mutetur. Ceterq nemi
mi editionem septuagīta translatorum
olim de greco emendatam tribuisse me
nris nec inimicū debere existimari eorq
quos in conuentu fratrum semp edissero.
et qd nunc debreiamin id est uba dierq
interpratus sum. idcirco feci ut in extrica
biles moras et sillabas nominū que sep
torq confusa sunt unico. sensuūq barba
riem apaus et pusum cola digerem in mer
ipi et mas. uxta hys menū canes. si au
res surde sunt ceterorq.

Vsebius Jeronimus domniomi et
rogaciano suis in xpo ihu salutē.
Quomodo grecorq hystorias magis intelli
gis. qui athenas uiderint. et tercii uir
gilii librum. qui troade pleucathen et
acrocera unia ad siciliam et inde ad os
tia tyberis naugarint. ita scam scp
turam lucidius intuebitur. qui iudeam
oculis contemplatus est et antiquarum
urbū memorias locorq ul eade uoca
bula. ul mutata cognouerit. unde et nos
cure fuit cum eruditissimis hebreorq hi
laborem subire et circuitem puincia quā
unuse xpi ecclie sonant. fateor enim mi
domnion et rogaciane km nūq me in
diuinis uoluminibus apis uirib credidis
se. nec habuisse magistram opinione mea.
sz eas ea de quibus scire me arbitra
bar. interrogare me sollicito. quomag
de hys sup quibus anceps eram. Deniq
ai a me nup litris flagitasseris. ut uob
paralypomenon latino sermone transferre.
de tyberiade legis quondam auctore qui
apud hebreos ammiracioni habebatur
assumpsi et contuli a uertice usq ad
ad extremum unguem. sic confirmat aus
sum facere qd iubebatis. libere enim uob
loquor. ita et in greis et latinis codicibus
hic nominū liber uiciosus est. ut non tam
hebrea barbara quedam et salmatica no
mina congesta arbitrandum sit. nec hoc
septuaginta interpribus qui spū scō plen
ea que uera fuerant transtulerūt. sz semp
torq culpe asscribendū. dum de iemēda
ns iemendata scripsitant. Et sepe tria
nomina. subtractis emedio sillabis. in unū
uocabulū cogunt. ul e regione. unū nom
pter lanitudinem suam. in duo ul tria
uocabula diuiduntur. sz et ipe appellac
ones nō homines ut plerique estimant.
sz urbes et regiones et saltus et puincias
sonant. et oblique sb interpracione et figā
eorq quedam narrant hystorie. de quib
in regnorq dicitur. Nonne hec scripta sū
in libro uerborq dierum regū iuda. Que
uniq in nris codicibus non habent. Hoc
primum sciendū qd apud hebreos para
lypomenon liber sit. et apud illos uocat
debreiamin. id est uba dierq. Qui pter
magnitudine apud nos diuisus est. qd
non milli eciam in bruto ciceronis dyalo
go faciunt. ut cum in tres partes secent
ai unus a suo auctore sit editus. Dein
eciam illud attendunt. qd frequent no
mina nō uocabula hominū. sz rerum
ut dixi significancias sonent. ad extre
mū qd omnis eruditio scripturarq in h
libro continetur. et hystorie ul que pter
miserunt in suis loci. ul p stricte leuit
hic p quedam uborq compendia expli
centur. Ordinem itaq uniq adiutus auxi
lio misi librum beniuolis placaturū tm
inuidis displicituru ee non ambigo
Optime enim queq ut ait plynius. qa
lunt contempne uidere plerique quā disce
Siquis in hac interpracione uoluit aliq
reprehende. interroget hebreos. sua con